

железниците Ангел Держански и земеделски лидери от София и Пловдив. Доминират портретите на Александър Стамболийски. В речта си, извадки от която са публикувани в подробна дописка в местния вестник „Земя“, д-р Г. М. Димитров говори за постигнатото единство на БЗНС, открито и публично поставя въпроса за единството и същността на ОФ и подчертава, че „... делото на ОФ е дело на селяните, работниците и интелигенцията и народната войска“, „... Ако трябва да дадем жертви, ще ги дадем, лични, групови и партийни, но ще пазим ОФ и неговата програма...“, „... Налага се обаче преди всичко една искреност между нас – съюзниците от ОФ...“¹⁰. Изказвания в защита на програмата на ОФ правят и министър А. Держански, и местният земеделски водач М. Драндаревски. Статията във вестника завършва с образно описание на атмосферата на митинга: „Отново плющят знамената. Отново се издигат портрети и плакати. Народът манифестира. Земеделска България марширува със скъсани цървули, дървени обуца и налъми, но с пламък в очите и с вяра в душите. И гръмко ура тресе простора.“ Акцентите, поставени в речите на земеделските лидери, и ентузиазмът и готовността, с която те се приемат от множеството, превръщат митинга в предвестник на организираната политическа борба на старозагорските сдружени земеделци против комунистическото отечественофронтовско управление.

В края на 1944 г. и началото на 1945 г. на национално ниво вече публично се коментира въпросът за единството на ОФ. На 15 март на съвместно заседание на областния комитет на ОФ заедно с областните ръководства на партиите от ОФ, се констатира, че Старозагорска област е най-зле организирана в ОФ. Затова се обвиняват д-р Г. М. Димитров и неговите последователи в Старозагорска област¹¹. С цел „да се укрепи единството на ОФ“ представителите на РП(к) предлагат да се прочисти съставът на ОФ комитетите и съставът на партиите, членувачи в ОФ. Задаващите се чистки пораждат остри вътрешнопартийни разногласия в коалираните в ОФ некомунистически партии.